

पमेहः

हृष्यते। तत्रमाखं गौणं नामविशेषं प्राप्नोति।
ते तु खल्विमे दशप्रमेहा नाम विशेषण
भवन्ति। तथा उदकमेहश्चुरालिकारसमेहश्च
सान्द्रमेहश्च सान्द्रप्रसादमेहश्च शुक्रमेहश्च शुक्र-
मेहश्च शीतमेहश्च शिकतामेहश्च शनैर्मैहश्च
जालामैहश्चेति।

ते दशप्रमेहाः साध्याः समानगुणमेदःस्थानत्वात्
कफस्य प्रधान्यात् समानक्रियत्वाच्च।”

“उष्णान्ननवण चारकटुकाजीर्णभोजनोपसेवि-
नस्तथातितीक्ष्णतापान्धिसन्तापश्रमक्रोधविषमा-
हारोपसेविनश्च तथात्मकशरीरस्थैव चिप्रं
पित्तं प्रकोपमापद्यते।

तन् प्रकृपितं तत्रैवागुपूर्णां प्रमेहानिभान् घट-
न्निप्रमभिनिर्वर्णयति। तेषामपि च पित्तगुण-
विशेषण नामविशेषाः। तद्यथा,— चारप्रमेहश्च
कालमेहश्च नीलमेहश्च लोहितमेहश्च मज्जिष्ठा-
मेहश्च हारिद्रमेहश्चेति ते षडभिरैव चारान्-
लवणकटुकविषोः पित्तगुणैः पूर्णवत् सम-
न्विताः। सर्व एव ते याप्याः संहृद्यदोषमेदः-
स्थानत्वात् विरुद्धोपक्रमत्वाच्चेति।”

“कटुककषायतिक्तवृक्षलघुशीतव्यायथायाम-
वमन-विरिचनास्थापन-शिरिविरिचनार्तियोग-
सन्धारणानशनाभिघातातपोहेमशोकशोणित-
तिसेकनागरविषमशरीररन्ध्रासानुपसेवमानस्य
तथात्मकशरीरस्थैव चिप्रं वायुः प्रकोपमाप-
द्यते। स प्रकृपितस्तथात्मके शरीरे विसर्पन्
यदा वसामादाय मूत्रवहानि स्रोतांसि प्रति-
पद्यते तदा वसामेहमभिनिर्वर्णयति। *
यदा पुनर्मज्जानं मूत्रवस्त्रावाकर्षति तदा मज्ज-
मेहमभिनिर्वर्णयति। * यदा लघीकां मूत्रा-
शयेऽभिवहन् मूत्रमनुवर्षं चोत्तयति। लघी-
कातिवहुत्वादिष्येपणाच्च वायोः खल्वस्याति-
मूत्रप्रवृत्तिसङ्गं करोति। तदा स मत्त इव
गजः सरत्त्वजसं मूत्रमवेगं तं हस्तिमेहिनमा-
चक्षते। * योजः पुनर्मधुरस्वभावं तद्रौ-
स्यादायुः कषायत्वेनाभिसंहर्य मूत्राशयेऽभि-
वहति तदा मधुमेहं करोति। *

तानिमांसतुरः प्रमेहान् वातजानसाध्याना-
चक्षते। महात्वयिकत्वादिप्रतिषिद्धोपक्रमत्वात्
तेषामपि च पूर्णवत् गुणविशेषण नामविशेषाः।
तद्यथा,— वसामेहश्च मज्जमेहश्च हस्तिमेहश्च
मधुमेहश्चेति।”

“त्रयस्तु दोषाः प्रकृपिताः प्रमेहानभिनिर्वर्णयि-
त्यन्त इमानि पूर्णरूपाणि दर्शयन्ति। तद्-
यथा,— जटिलीभावं केशेषु माधुर्यमास्ये कर-
पादयोः सुप्रतां दाहः सुखतालुकण्ठशोथं
पिपासामालस्यं मलञ्च काये कायच्छिद्रेषूपदेहं
परिदाहं सुप्रतां चाङ्गुष्ठे घटपदपिपीलिकाभिः
शरीरमूत्राभिसरणं मूत्रे च मूत्रदोषान्वितं
शरीरगन्धं निदां तन्दाहं सर्वकालमिति।

उपद्रवास्तु खलु प्रमेहिणां तृष्णातीवार्ज्वर-
दाहदौर्बल्यारोचकाविपाकाः पूतिमांसपिडका

प्रयत्नः

अलजीविद्रध्यादयश्च तत् प्रयत्नाद्भवन्ति।
तत्र साध्यान् प्रमेहान् संश्रीधनोपश्रमनैर्यथाहै
सुपपादयेच्चिकित्सेदिति।” इति चरके निदान-
स्थाने चतुर्थेऽध्याये।)

प्रमोचनी, स्त्री, (प्रकर्षणं सुच्यतेत्यनेति। प्र+
सृप् + क्लृट् + डीप्।) गवाक्षी। गोडुम्बा।
इति जटाधरः। प्रकृष्टमोचनकर्नेरि, त्रि।
(यथा, महाभारते। ३। ८४। ५६।

“महाश्रमे वसेद्रात्रिं सर्वपापप्रमोचने।”
प्रमोदः, पुं, (प्र+सृद् हर्षे + भावे घञ्।) हर्षः।
इत्यमरः। १। ४। २४। (यथा, देवीभाग-
वते। ४। २४। ५५।

“उत्पाद्य पुत्रजननप्रभवं प्रमोदं
इत्था पुनर्विरहलं किल दुःखभारम्।
त्वं क्रौडसे सुललितैः खलु तैर्विहारै-
र्नचित् कथं मम सुतापिरतिर्वृथा स्यात्।”
आमोदः। स तु गन्धविशेषः। यथा, भाग-
वते। २। ६। २।

“अश्विनोरोषधीनाश्च प्राणो मोदप्रमोदयोः।”
“मोदप्रमोदयोः सोमान्धविशेषगन्धयोः प्राणै-
न्द्रियं परमायनम्।” इति तट्टीकार्या श्रीधर-
स्वामी। नागविशेषः। यथा, महाभारते।
१। ५७। ११।

“विहङ्गः शरभो मेदः प्रमोदः संहतापनः।”
खान्दानुचरविशेषः। यथा, तत्रैव। ६। ४५। ६३।
आनन्दश्च प्रमोदश्च स्वस्तिको भुवकस्तथा।”
प्रमोदितः, पुं, (प्र+सृद् हर्षे + क्तः। “उदुपधा-
दिति।” १। २। २१। इति क्दिभावः।
प्रमोदोऽस्य जातः इति तारकादित्वात् इतच्
वा।) कुवेरः। इति शब्दमाला। प्रमोदयुजे,
त्रि।

प्रमोदिनी, स्त्री, (प्रमोदयतीति। प्र+सृद् +
णिच् + णिनिः। डीप्।) जिङ्गिनीट्टः। इति
भावप्रकाशः। प्रकृष्टहर्षयुक्ता च।

प्रमोचिनी, स्त्री, (प्रमोचति तापसादीन् प्रति
गच्छतीति। प्र+क्लृप् गतौ + चञ्। टाप्।)
अश्वरोविशेषः। यथा, गारुडे ६० अध्याये।

“तत्र तस्मान्नदीमध्यात् ससुलस्थौ मनोरमा।
प्रमोचिनी नाम तन्वङ्गी तत्समीपे वराश्वराः।”
प्रयत्नः, त्रि, (प्र+यत् + क्तः। यदा, प्रयतते
धर्माद्यर्थमिति। प्र+यत् + अच्।) पवित्रः।
इत्यमरः। २। ७। ४५। (यथा, मनुः। २।
१८३।

“ब्रह्मचार्याहरेज्ञैश्चं गृहेभ्यः प्रयतोऽन्वहम्।”
नम्रः। इति रामायणटीकार्या रामानुजः।
यथा, रामायणे। १। २। २४।

“वाल्मीकिरथ तं दृष्ट्वा सहस्रोत्थाय वाग्यतः।
प्राङ्गलः प्रयतो भूत्वा तस्यौ परमविस्मितः।”
प्रयत्नविशेषश्च।

प्रयत्नः, पुं, (प्र+यत् यत्ने + “यजयाचयतविष्णु-
प्रच्छरचो नड्।” ३। ३। ६०। इति नड्।)
प्रकृष्टयत्नः। (यथा, मनुः। ७। ६८।

प्रयागः

“बुद्धा च सर्वं तस्मिन् परराजचिकीर्षितम्।
तथा प्रयत्नमातिष्ठेद्यथात्मानं न षोडयेत्।”
न्यायमते स च त्रिविधः। यथा,—

“प्रवृत्तिश्च निवृत्तिश्च तथा जीवनकारणम्।
एवं प्रयत्नत्रैविध्यं तान्त्रिकैः परिदर्शितम्।
चिकीर्षां कृतिसाध्यैऽसाधनत्वमतिस्तथा।
उपादानस्य चाध्यक्षं प्रवृत्तौ जनकं भवेत्।
निवृत्तिस्तु भवेद्देहादिसाधनताधियः।
यत्रो जीवनयोनिस्तु सर्वदातीन्द्रियो भवेत्।
शरीरे प्रायश्चारे कारणं तत् प्रकीर्णितम्।”
इति भाषापरिच्छेदः।

(तल्लक्षणं यथा, साहित्यदर्पणे।
“प्रयत्नस्तु फलावाप्तौ व्यापारोऽतित्वरान्वितः।”)

प्रयत्नवान्, [त्र] चि, (प्रयत्नोऽस्यस्थेति। प्रयत्न
+ मनुप्। मस्य घः।) प्रकृष्टयत्नविशेषः।
तत्प्रयत्नः। प्रतियत्नः। इति त्रिकाण्डशेषः।
प्रयत्नं, त्रि, (प्र+यत् प्रयत्ने + क्तः।) एतत्प्रतु-
ष्णांतादिना द्रव्येण प्रयत्नसुसंस्कृतयज्ञानादि।
इत्यमरः। २। ६। ४५।

प्रयागः, पुं, (प्रकृष्टो यागो यद् यत् यज्ञः प्रकर्षणं
भवतीत्यर्थः।) तीर्थमेदः। (प्रकृष्टो यागः।)
यज्ञः। (प्रकृष्टा यागाः यज्ञा यस्य यस्माद्वा।)
इन्द्रः। अश्वः। इति मेदिनी। गे, ४१। *।
अथ प्रयागमाहात्म्यम्।

“ततो गच्छेत् धर्मज्ञः प्रयागन्धिसमस्तम्।
यत्र ब्रह्मादयो देवा दिशश्च सदगोश्वराः।
लोकपालाश्च सिद्धाश्च गिरताः पितरस्तथा।
सन्तकुमारप्रसुखास्तथैव च महर्षयः।
तथा नागाः सुपर्णाश्च सिद्धाश्च क्रतवस्तथा।
गन्धर्वाश्चरस्यैव सरितः सागरास्तथा।
हरिश्च भगवानास्ते प्रजापतिभिरारुह्यतः।
तत्र त्रीशयभिकुण्डानि तयोर्मध्ये तु जाह्नवी।
प्रयागात् समतिक्रान्ता सर्वन्तीर्थपुरस्कृता।
तपनस्य सुता तत्र त्रिषु लोकेषु विश्रुता।
यसुना गङ्गाया साहं सङ्गता लोकभाविनी।
गङ्गायसुनयोर्मध्ये पृथिव्या जघनं सृष्टतम्।
प्रयागं जघनस्यान्तसुपस्यन्धयो विदुः।
प्रयागं सप्रतिष्ठानं कम्बलाश्वतरावुभौ।
तीर्थं भोगवती चैव वेदी प्रोक्ता प्रजापतेः।।
तत्र वेदाश्च यज्ञाश्च मूर्धन्यन्तो महामतेः।।
प्रजापतिसुपासन्ते ऋषयश्च महाव्रताः।
यजन्ते क्रतुभिर्देवास्तथा चक्रधराः सदा।
ततः पुरयत्तमं नास्ति त्रिषु लोकेषु स्रतज्ज।।
प्रयागं सर्वन्तीर्थेभ्यः प्रवदन्त्यधिकं द्विधाः।
अवणात् तस्य तीर्थस्य नामसङ्कीर्णनादपि।
श्रुतिकालभनादापि सर्वपापैः प्रसुच्यते।
तत्राभिषेकं यः कुर्यात् सङ्गमे संश्रितव्रतः।
पुरयं स महदाप्नोति राजसूयाश्वमेधयोः।
एषा यजनभूमिर्हि देवानामपि सत्कृता।
दत्तं तत्र खल्यमपि महद्भवति स्रतज्ज।।
न वेदवचनात्तान् न लोकवचनादपि।
मतिरनुक्रमणं याति प्रयागमरणं प्रति।